

HØJESTERETS DOM

afsagt mandag den 28. september 2020

Sagen er behandlet for lukkede døre. Det er forbudt offentligt at gengive, hvad der er foregået i retsmødet, og at offentliggøre navn, stilling eller bopæl eller på anden måde identiteten på nogen af de personer, der er nævnt i sagen.

Sag BS-54409/2019-HJR
(1. afdeling)

F
(advokat Rasmus Hedegaard, beskikket)

mod

M
(advokat Karen Marie Jespersen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Sønderborg den 9. april 2019 (BS-44325/2018) og af Vestre Landsrets 5. afdeling den 12. juli 2019 (BS-17001/2019).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Thomas Rørdam, Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt, Oliver Talevski og Anne Louise Bormann.

Sagen er behandlet skriftligt, jf. retsplejelovens § 387.

Påstande

Appellanten, F, har nedlagt påstand om ophævelse af landsrettens dom, og at sagen hjemvises til landsretten.

Indstævnte, M, har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Anbringender

F har anført navnlig, at forældreansvarssager er af en sådan karakter og betydning for parterne, at muligheden for afvisning efter dagældende retsplejelovs §

452, stk. 2 (nu § 449 b, stk. 2), kun sjældent bør anvendes. For at træffe den afgørelse, der er bedst for barnet, jf. forældreansvarslovens § 4, bør der sikres det bedst mulige oplysningsgrundlag, hvilket som udgangspunkt alene kan ske ved mulighed for afhøring af begge parter i begge instanser.

Årsagen til hans manglende fremmøde ved landsrettens hovedtingsted var alene en menneskelig fejl og ikke manglende vilje eller evne til at deltage. Han kunne have deltaget i hovedforhandlingen via videolink fra Retten i Sønderborg, hvilket ikke ville være uhensigtsmæssigt.

Sagen i landsretten burde derfor være gennemført ved brug af videolink, eller hovedforhandlingen burde være udsat.

M har anført navnlig, at F udeblev fra hovedforhandlingen, selv om han var behørigt indkaldt med oplysning om sted og om virkningen af udeblivelse. Han havde ikke lovligt forfald, idet udeblivelsen skyldtes hans egne forhold. Sagen er tilstrækkeligt oplyst på det foreliggende grundlag, og hun og børnenes ret til at indrette sig i tillid til landsrettens dom bør vægte højere end hensynet til F.

Højesterets begrundelse og resultat

Ved Retten i Sønderborgs dom af 9. april 2019 blev den fælles forældremyndighed over Fs og Ms to børn ophævet og tillagt M alene. F ankede dommen.

F modtog den 21. maj 2019 via www.minretssag.dk indkaldelse til hovedforhandlingen. Det fremgik af indkaldelsen, at hovedforhandlingen skulle foregå den 12. juli 2019 kl. 9.00 i Vestre Landsret ved hovedtingstedet i Viborg, og at han, hvis han ikke mødte, måtte regne med, at ankesagen blev afvist. Det er ubestridt, at han var indkaldt for at afgive forklaring.

Ved en fejl mødte F den 12. juli 2019 ved Vestre Landsrets bitingsted i Sønderborg. Hans advokat var mødt ved hovedtingstedet i Viborg. Da de forud for retsmødet blev opmærksom på fejltagelsen, kontaktede F Retten i Sønderborg, der inden retsmødet kontaktede landsretten og oplyste, at F kunne deltage i hovedforhandlingen i landsretten via videolink fra Retten i Sønderborg.

Fs advokat påstod ved hovedforhandlingens begyndelse sagen fremmet via videolink, subsidiært at sagen blev udsat.

M påstod anken afvist.

Landsretten afviste herefter anken, jf. dagældende retsplejelovs § 452, stk. 2 (nu § 449 b, stk. 2). Efter denne bestemmelse kan retten afvise sagen, hvis sagsøger – eller i en ankesag appellant – er indkaldt for at afgive forklaring og ikke møder. Om afvisning bør ske, beror på en konkret vurdering, hvori må indgå bl.a.

årsagen til, at parten er udeblevet, om sagen forsvarligt kan gennemføres uden partens tilstedeværelse, og om en udsættelse vil være en for stor belastning for parterne og børnene.

Højesteret finder, at landsretten under de foreliggende omstændigheder ikke burde have afvist anken. Højesteret har herved lagt vægt på, at Fs udeblivelse skyldtes en misforståelse, og at landsretten ikke har foretaget en konkret vurdering af, om hovedforhandlingen forsvarligt kunne gennemføres uden hans fysiske tilstedeværelse. Højesteret bemærker herved, at det var muligt for ham at deltage via videolink, og at han havde afgivet en udførlig forklaring for byretten, således at der alene ville være behov for, at han afgav en supplerende forklaring.

Højesteret ophæver derfor landsrettens dom og hjemviser sagen til landsretten.

THI KENDES FOR RET:

Landsrettens dom ophæves, og sagen hjemvises til landsretten.

Ingen part skal betale sagsomkostninger for Højesteret til den anden part eller til statskassen.